

[Christmas Møller.]

Vort Svar er i Aar det samme som i Fjor. Vi har peget paa den rigtige Politik. Afvist, som vi er blevet, tager vi Konsekvensen; og Konsekvensen kan man se i den konservative Resolution.

Dahlggaard: Jeg tillod mig, første Gang jeg havde Ordet, at stille det Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister, om han vilde være med til en Nedskrivning af Statsbanernes Kapital. Det Svar, den højtærede Minister i Gaar gav derpaa, var ikke klart, men jeg forstaaer det dog nærmest saaledes, at han ikke mener, den nuværende Tilstand paa dette Omraade er holdbar, og at Forhandlinger om en Nedsættelse af Statsbanernes Kapital allerede er i Gang. Den højtærede Minister betegnede Statsbanernes nuværende Kapital som en midlertidig Afgørelse, men han ønskede, forinden man gik til en ny Afgørelse, at se Resultaterne af Forhandlingerne om Telefonselskabets Afskrivningsregler. Jeg vil herefter foranledige en Forhandling om hele dette Spørgsmaal i Finansudvalget, og det er mit Haab, at man vil naa frem til en Nedskrivning af Statsbanernes Kapital inden Begyndelsen af det kommende Finansaar.

Jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi han i sit Svar til mig erkendte den Uret, der er til Stede med Hensyn til Fordelingen af de sociale Byrder paa Kommunerne, og jeg takker ham, fordi han gav Tilsagn om en Undersøgelse af hele dette Forhold. Men den højtærede Minister var skeptisk overfor Muligheden af en Ændring. Det synes jeg ikke, den højtærede Minister bør være. Naar det først bliver klart, hvilken forfærdende Uret der begaaes paa dette Omraade i Øjeblikket, er der ikke Tvivl om, at man kan finde Midler til Imødegaaelse deraf. For det er jo ikke saaledes, som den højtærede Indenrigsminister syntes at mene, at man ikke paa dette Omraade kan ændre noget uden at svække Kommunernes Interesse i god Økonomi.

Den højtærede Minister ved jo dog, at der er en Række Byrder, hvis Størrelse Kommunerne ingen Indflydelse har paa, som er bestemt af Staten, og som hviler med mange Gange tungere Vægt paa nogle Kommuner end paa andre, naar der ses hen til den Evne, Kommunerne har til at bære dem. Den højtærede Minister vilde ved at gaa til den Amtskreds, hvori han selv er valgt, kunne finde Eksempler paa Kommuner, hvor der er overordentlig tunge sociale Byrder for de paagældende i Sammenligning med de fleste andre Kommuner

her i Landet. Derfor tror jeg, den højtærede Minister skulde tro paa, at det ogsaa her er muligt at gennemføre Ændringer.

Den højtærede Minister overraskede mig i øvrigt ved at fremsætte den Opfattelse, at det eneste Middel til Fremskaffelse af god Økonomi i Kommunerne var, som Ministeren sagde, at lægge Byrderne paa det bredest mulige Grundlag. Jeg maa sige, det er et kommunalt Skatteprogram, der forfærdier mig; der vil jo herefter ikke være en saa reaktionær Skatte-lovgivning, at den ikke kan forenes med dette Program, og maaske skal man heri se Forklaringen paa Ministerens Forslag om Amtsskatternes Omlægning.

Vi tillader os at bekende os til en anden Opfattelse, nemlig den, at det ogsaa gælder med Hensyn til den kommunale Beskatning, at et vist Eksistensminimum bør være skattefrit. Var man gaaet den Vej, som det ogsaa var Forudsætningen, da Skattelovgivningen af 1903 blev gennemført, at dette Eksistensminimum blev fra-draget i enhver Indkomst, forinden Resten blev beskattet, havde man i Sandhed haft et Grundlag for en rimelig Fordeling af de kommunale Byrder.

Jeg beklager ogsaa at høre, at den højtærede Minister mener af Statistikken over Købstædernes Ligningsprocenter at kunne læse Skattetrykket paa Middelstanden, medens det afgørende jo slet ikke er de gennemsnitlige Ligningsprocenter, men derimod den Ligningsskala, som anvendes i Købstæderne. Det er jo nemlig Sagen, som enhver, der kender Forholdene ude i en Del af Landets Købstæder, ved, at Venstre og Konservative i mange Byer ikke lader Hensynet til den gennemsnitlige Ligningsprocent være den afgørende, men mere og mere benytter en Ligningsskala, der medfører en fuldkommen Brand-skatning af Middelstanden i Byerne.

Jeg takker i øvrigt den højtærede Minister for hans Udtalelse om Socialkommissionen. Det fremgik deraf, at han ansaa en Forenkling af den sociale Lovgivning for paakrævet, og efter Ministerens Udtalelser har jeg vel Ret til at gaa ud fra, at med Udgangen af denne Rigsdags-samling vil Tidspunktet efter Ministerens Opfattelse være kommet til at genoptage Socialkommissionens Virksomhed.

Jeg skal kun føje en enkelt Bemærkning til overfor den højtærede Minister. Han gav overfor et andet Æret Medlem Tilsagn om en velvillig Forhandling om forøget Tilskud til Dansk Idrætsforbund. Jeg vil dertil gerne knytte Haabet om, at